

ARIPI ROMÂNEȘTI

Director: Comandor aviator

AL DEMETRESCU

979

IULIE 1944

ANUL III, Nr. 57

UN Me 9 G. EACELENTUL AVION DE
VANATOARE SI CAPITANUL AVIATOR
AL SERBANESCU, COMANDANTUL
GRUPULUI 101 DE AVIATIE

...rem
iei pe toți

LINII AERIENE
INTERNE
INTERNATIONALE

*Siguranta
Comfort
Rapiditate*

LARES

LINIILE AERIENE ROMÂNE EXPLOATATE CU STATUL

Editorul și Articul Conflicte „DACIA TRIANIANĂ”, București, Str. Ștefan cel Mare, 1-3, înregistrată sub Nr. 136/961 la Reg. Of. Com.

I.A.R. 80!

de Comandor aviator AL. DEMETRESCU

Aceasta este denumirea avionului românesc ce echipează o bună parte din viteza noastră aviație de vânătoare! Trei litere și un număr, bine cunoscute sburătorilor români și aliați, bine „simțite” de inamici, abia știute însă — conform obiceiului pământului de a ignora întotdeauna ceea ce este al tău — de către marea majoritate a populației noastre.

Am scris cu toți, în decursul acestui război, — din pasiune pentru o armă de care eram legați sufletește — despre bravura aviației și a finierilor noștri sburători, omaghiindu-i precum se cuvenea, însă nici un cuvânt aproape — în afară doar de câteva citări — despre pasărea românească de oțel, mândria producției noastre aeronautice! Nimic asupra „Instrumentului” acela minunat, pe aripile căruia piloții noștri s'au năpustit în inamicul terriorist, au dat stătea aprige bătălii și au câștigat stătea victorii aeriene!

În ceea ce mă privește, mărturisesc că am săvârșit un mare păcat! Păcat pentru o informare incompletă a publicului, păcat pentru falma fiarei noastre industriale, pentru strădanțiile neabătute ale etăților ingineri și conducători români, precum și pentru suflul și munca din greu a miilor de lucrători și lucrătoare ce populează astăzi uzinele I. A. R. (Industria Aeronautică Română)!

Puțin sunt acei cari știu că majoritatea avioanelor noastre de reconaștere și observație, — inclusiv legendarul „Neață” — sunt I.A.R.; că avionul nostru de bombardament în picaj — Stuka românesc, denumit „Bașy” — este I. A. R.; că unele avioane de bombardament greu sunt construite în licență de către aceleași uzine și că, în fine, cucerătorul nostru avion de vânătoare, pur sânge românesc, este tot un produs I. A. R. cunoscut sub denumirea „80”!

Românul este din fire prea modest, o calitate ades dăunătoare propriilor sale interese. Dacă viteza ostajilor noștri este astăzi bine cunoscută și a trecut de mult hotarele țării, aceasta este opera mai mult a aliaților care i-au văzut sau a inamicului care

i-a simțit luptând. Nu se poate supăra nimeni de un adevăr prea cunoscut de toți, cum desigur nici un român nu ar înțelege o propagandă exagerată, bazată pe minciuni și vanitate. În 1939, într'un mare restaurant din Londra, foarte mult frecventat de elite londoneză, am văzut, cu indignare firească, pictate pe pereți, stemele ținuturilor și orașelor unui stat vecin — proprietarii localului — printre care figurau și orașele... Cluj, Arad, Timișoara, Oradla Mare, etc.; fără ca ministrul nostru de atunci în Anglia — un bine cunoscut ardelean — să se fi sesizat, să fi luat vreo măsură oarecare.

Suntem astăzi într'o uță „pe viață și pe moarte”, în care ne-am angajat și pentru victoria căreia l'au mobilizat toate resursele materiale, intelectuale și sufletești ale țării. Avem interesul ca toate eforturile noastre să fie cunoscute chiar și de către inamicul de azi. Ascunzându-ne, din prea mare modestie, meritele, atitudinea leală și faptele de arme sau de muncă, nu ne facem un serviciu! Sunt obligati să arătăm opiniei publice că avem azi un material românesc excelent, — și pe care sburătorii noștri fac minuni de viație — tot așa cum odinioară se „hrămbița”, pe drept sau exagerat, că foloseau niște „coșciuge sburătoare” de sursă străină!

Trebuie să ne fâlim, atunci când merităm, — și este cazul — cu o serioasă mașină aviană de concepție și factură românească, cu atât mai mult cu cât nici tradiția noastră tehnică și nici mijloacele respective nu au fost la nivelul aliaților sau inamicilor noștri!

Avionul I. A. R. 80 este o minunată mașină de război — strălucit produs al concepției și muncii românești — cu ajutorul căreia finierii noștri sburători aduc țării nenumărate victorii aeriene, alcătuiind gloria țării noastre.

Este un amănunt vrednic de a fi știut și avem obligația de a aceasta din bărbolul modestiei pe toți aceia care au făcut-o!

SBURĂTORII „LA ELACASĂ”

de LADMISS ANDRESCU

DESENE DE GION

O alarmă auzită în plin zbor spre linia frontului nu este de loc plăcută atunci când aripile și motorul avionului te poartă cu numai 250 km. pe oră, când avionul este de transport și când, în orice clipă te poți aștepta să-ți pice în cap un Lighting, sau — ce e mai neplăcut — un Mustang.

Nu ai putea spune însă că situația aceasta de permanentă încordare prindea pompă de casca radiotelegrafistului de bord, ar fi generatoare de panică. Pentru că în avionul nostru, din cele aproape 30 persoane, atunci nu s'a emoționat peste fire atunci când radio-ul ne-a anunțat simplă veste.

Storul a continuat până la prima escază, unde am fost oprit până la trecerea alarmei. După decolare, la drum întreaga peste miazănoapte. Muntele, ne simțim totuși bine dispuși. Numai un tânăr frumos în se remite cu puțin „mal de l'air”, defect de mașinărie omenească repede reparat la escaza următoare.

Îl lăsam repede și acori aerodrom și eu — și rămân în urmă înmălțat de ape și de zăvoaie a Dunării, pentru că după un salt mai micșor, avionul să aterizeze în și sigur pe aerodromul unuia din cele mai brave grupuri de vânătoare românești.

Gion — spre deosebire de alte stori — s'a ținut bine — în via și cum pune piciorul pe pământ, pune în funcție creionul și guma: sărăvul lui.

Ne prezentăm comandantului unității, un tânăr și vânzor sturbeles, care ateu și înțelept, ne trimite cu o mașină la Corpul Aerian. Drumul este cam bolovănos,

dar peisajul devine tot mai reconfortant: văi, văi și lacuri — văi.

— Perioadă de cament de pe aer... înduete Gion la un pahărel de vin nebotizat.

Când intrăm în localitatea de sediu a Corpului Aerian, constatăm cu plăcere că pe aer nu prea sunt multe fântâni, lucru care avea să ne bucure peste o bucată de vreme.

Mașina arcuște un salt și se oprește în fața unei clădiri nu prea mari: școala. Coborâm. Ne întâmpină un căpitan tânăr și bine legat, destul de proaspet. Ne prezentăm și-i spunem restul nostru pe școală. Se bucură. Este bădărean și inginer aeronautic. Ne conduce la d. Colonel, subșeful statului major și corpului, care mă cunoaște și pe care-l cunosc.

— Ce-i cu dumneata pe aici?... Îmi pare bine că te văd... Ai să afli lucruri frumoase despre sburătorii unităților noastre... Să te prezinte domnului comandor Ionescu Stelian... Mă bucur să afli că acest accident se se află aci...

— Până vine d. General, să treceti pe la birourile comandamentului. Sunt lucruri interesante de văzut... Căpitanul inginer Mărgheșcu — cel care ne sesize în întâmpinare — ne servește de ghid.

Într-adevăr, aflăm lucruri interesante... Ne le servesc domni-Major Popescu Stelian, care avea să ne pule la dispoziție, drăguț și prompt, mijloacele de locomotie pentru inspecție, d. Cpt. C-dor. Dumitriu Al., care ne comunică lupta pe care autoritatea militară e dă cu... ne-

grijența igienică a unor oameni din comună, d'Le Col. Scriban, care se pune în legătură cu prizonierii ruși salvăți cu parașutele în numeroasele și victorioasele lupte aeriene purtate de brații noștri sturștoci, dl. cpt. Gaby Zamfirescu, el însuși un sac fără fund de voce bună și bancuri, dl. cpt. Cara Ion, care ne spune din capul locului că d-se este, aci, un „Fox Movielema” care vede tot, știe tot, dar... nu spune nimic (bir. federațiunii)...

Dar lucrul cel mai plăcut îl aflăm dela tânărul și simpatibil Locot. Ghiurșan — pe vecumuri de pace cunoscut și terribil foot-balist — care totmai primește vestea deoștrii ce odăinu „Mihai Viteazul” a sturștorilor din Corpul Aerian, despre care ne vom ocupa mai la vale.

Între timp, scoștie și dl. General Emanoil Ionescu, comandantul grupului. Ne prezentăm la d-se ostășește și cu niște gazetări care se respectă, îi aducem vestea deoștrii subalternilor d-sale...

— Dar de unde știți?... —

— Secret profesional Domnule General...

Locul este lămurit de locot. Ghiurșan, care scoștie, și-l aduce oficial vestea...

În timp ce eu vorbesc, Gion... desenează... Generalul observă:

— Dar dumnealui ce face acolo?

— Iată face meseria Domnule General!

— Cum, adică?

— Desenând...

— Ia să văd...

Gion totmai îi petrușe chipul în caricatură... Bine după, Generalul apreciază arta colegului meu, în timp ce eu, din motive binecuvântate de gelozie profesională, încerc să-i diminuez valoarea.

— Pe aici luptăm cu rușii, cu aștia...

Dar sunt sigur că vom câștiga cu bine cu toate încercările la care ne supune vremea. Eu nu vă fac o prezentare a elementelor pe care le am sub comandă. Îmi veti cunoaște sturștorii la ei acasă și nu mă îndosch că vă vor entușiaza și pe Dvs., așa cum au entușiazat toată lumea.

Excelente aprecieri ale unui sturștor încercat de talia Generalului de Armată Desleoh, comandantul flotei aeriene germane de sud, vin în sprijinul afirmației mele. Dar mai bine așa: Cerceți sturștorii „la ei acasă”, pe aerodromurile de activitate zilnică!

După ce împlinim o serie de formalități privitoare la soțirea și plecarea noastră, o mașină ne transportă pe aerodromul învecinat al grupului de vânătoare, unde vom găsi la dispoziție un avion de reconaștere care ne va transporta acolo unde vom avea treburi.

Trecem din nou în camera „cu rușii”. Gion încearcă să le la chipurile din plaiuț Boșciului — în cap cu matorul lor, par îngrozii, întreb pentru ce această teamă, căci noi ne-am purtat foarte atent cu ei.

— Pentru că le gresim și nu se așteaptă în Rusia că ei trăiesc. Ar fi o nenorocire pentru familiile lor... Îmi explic colonelul Scriban. Le-am dat cărți postale să scrie acasă, continuă domnia sa — dar au refuzat cu încăpăținare, spunând că așa ar fi moartea familiilor lor. Controlăm afirmația prin intermediul căpitănelui Cara. Matorul rus confirmă...

Scoțesc și un comentariu la acest fel sovietic de a

Decorarea cu Crucea de Cavaler și Ordinului Crucii de Fier a dl. General comandant Emanoil Ionescu.

concep libertatea și siguranța familiei, este lăut, dacă un oșez care se bate și cade prizonier, cazul sturștorilor ruși salvați cu parașutele în lăutle noastre, este oșezul la a i se distruge familia rămasă în Rusia și la a fi el însuși exterminat.

Se apropie oșera. Căpitănelul Mășălescu, atențiu nostru ghid, ne invită la masă. Masa o luăm la pocotă, care este instalată în localul spitalului comunal, avariat de cutremur și reparat de oșezii Corpului Aerian. După o masă substanțială, în care timp Gion a mai petruș oșezu tipuri în vârful creionului, suntem invitați la un pahar de vin autohton.

Vinul trebuie băut neapărat în „împărăția cușilor” la Kucherschiolac.

„Împărăția cușilor” este o asociație de vole bună a tinerilor sturștori din comandament. Împărat este tânărul locotenent Romșor, iar împăratul se reduce la camera sa, unde într’adevăr, ne așteaptă un pahar de vin bun, și o bună dispoziție specifică sturștorilor noștri.

Pe ușa palatului, compus dintr-o cameră, stă scris următorul aviz: „Oșezii rușesfiri sunt rușali a veni cu băuturi propti. Semnat: Mareșalul Palatului!”

Cum eu și Gion nu împlinim condiția, am încercat să ne retragem, dar nobilii locatari ai palatului ne-au reținut pe socoteala Tre.

— Dar noi nici nu facem reclama cuiva. Noi facem propaganda, care se bazează numai pe fapte. Vineau de la această propagandă ești în primul rând domnia ta, pentru că ai doborât alătele avioane dușmane... Noi, gazetarii, consemnăm faptul și-l transmitem... Dacă ai fi doborât un singur avion, am fi transmis realitatea. Oricum realitatea nu poate fi în secolul nostru prinj de reclamă.

Căpitanul își vorbește despre sbrăstoriții săi. Toți, unul și unul. Găsim în grup pe sublocotenentul Miha cu 22 victorii omologate, pe Măru Cantaruzino cu 26 victorii omologate, pe adjutantul Mucenice cu 24 victorii, locot. Grecanu cu 23, căpitanul Popescu-Ciocinel cu 12, locotenentul Dugescu cu 9, locot. Gavrila cu 9, locot. Debrun cu 8 și alții mulți cu victorii varind între 10 și 2, toate erse și omologate. Grupul, și întregul lui, are 52 victorii omologate. Să recunoaștem că palmaresul este la înălțimea sbrăstoriților.

În timp ce discutăm cu seful grupului, intră în cameră Bănu Cantaruzino. Ne strângem mâinile cu plăcere. Între timp la înțelegerea resurselor guvernului și-l fac să vorbească despre ultima sa victorie aeriană: un Mustang american.

— L-am lovit, cred, în coadă... Când a căzut, a lăsat foc... Lupta nu a fost ușoară, dacă ținem seama de faptul că americanul era superior și ca viteză și ca manevrabilitate.

Mai târziu revăd pe bunul și excelentul meu prieten din Rusia, Popescu-Ciocinel. Îi aduc vestea aprobării decorației „Mihai Viteazul”. Nu elia. Se bucură sincer. Seara ne invită la o friptură în oraș și la un pat la el acasă. Până atunci rămănerăm cu slt. Miha, care în vervă fiind, ne povestește cum, pe străzile orășelului, s'a luptat cu un „Mustang” care secetia două „Liberatoare” de toată frumusețea.

— Mustang-ul la braț cu ele pe bulevard, dar și Messerschmidtul (adică eu), după el. Un tun central din plin și Mustang-ul cade fără pic de piuit. Desigur, scumpule, atunci „Liberatoarele” au fost o pradă sigură. Eu una, Mucenice una... A mea blondă, a lui brună.

Sbrăstoriții de la vânătoare: Cpt. av. Șerbănescu, Lt. av. Dugescu, Lt. av. Popescu-Ciocinel, Lt. av. Grecanu, Lt. av. Cantaruzino, Lt. av. Bănu Cantaruzino, Lt. av. Miha, Lt. av. Mucenice și alții, av. rus prizonier

Vânătorii în repaus...

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

Semnul, început și încheiat cu câte un sbrăst moldovenesc, l-am făcut din plin în casa gospodărească și cuprinzătoare a domnului avocat Săndulescu, podgorian cu renume și vizuri vechi.

A doua zi de dimineață, după o repede trecere pe la comandament, pornim spre aerodromul grupului de vânătoare, unde ne prezentăm căpitanului Alexandru Șerbănescu, aul aviației noastre, care are în palmă res numai 45 de avioane înarmate doborâte și omologate.

Căpitanul Șerbănescu este un om serios.

De altfel faptul că poartă în trenă alătele avioane dușmane doborâte, vine în sprijinul acestui fel de a fi. Mai mult blond, fără a fi blond; bine legat, fără a avea chip de atlet făcut la antrenament; cântărește la vorbă, fără a fi taciturn, și împunător, fără a fi aspru, acest ofiter întrunește calitățile unui tânăr pe de tânărl și avansat la unitate aeriană.

La început căpitanul Șerbănescu se arată caezum refractar ideii de a ne ocupa de unitatea sa.

— Nu avem nevoie de reclamă, accentuează el.

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

GRABER

Povestește cu o bogăție de gesturi și cu alătele senos din ochi, încât nu se poate să nu te câștige din capul locului.

În schimb Mucenice, mai compătat la gesturi și la vorbă, are în atitudine o distincție de felul cuminle, dar promită în replici.

La fel locot. Dugescu, te uita la ei și te întrebi dacă într'adevăr a fost el acela care a doborât alătele avioane dușmane. Dar de vreme ce superiorii săi l-au cunoscut meritele aprobându-l și lui cavaleria ordinului „Mihai Viteazul”, trebuie ca oricine să se convingă că „așa este Dugescu” și nu alătele.

Tot în componența grupului acesta de brazi mai aflăm pe încercali vânători aerieni: Lt. C. Bende; Lt. Naghrișe N., Lt. I. Debrun, Locot. Mihaș Senchea, Lt. V. Gavrila, Lt. Pirtol D., și adjutanți: Andrei Rădulescu, Nicodan, Emil Bălan, Economu, Dănilăș, Enofio, Dărlan, Moraru, Scordilă, Ionșe, Goleto D., precum și germanii: Ernst Stengel și Reinhold Egerth, toți numai cușcă, nervi și viață.

Un grup de tineri, un grup de brazi, un grup de adăvârași români. Chiar și germanii din unitate sunt acorziți, prin sentimente și structură, români.

Când voia părtii aerodromul, ne va părea neapăs de riu, că ne-am desprins de acești copii cu soare în ochi și cu vâleja în sânge. Dar despre ei mai avem multe de spus.

În număral vitor: Cenzura de pe lăisă frontală

RADIOTELEGRAFIȘII DE BORD

Nu este ușor să deslegi limbile nemuritoare care duc viața luptătorilor aerieni, la bordul unui avion modern.

Este bine de știut că o misiune de bombardament poate să dureze adesea câteva ore. În timpul acestor duci 1500—2000 kg. explozibil în avion, treci linile dugmane, ochegii și lansezi încălțușura de bombe pe obiectiv, sușii, căteodată, o luptă aeriană cu vânătoarea inamică, și, în sfârșit, te întorci la aerodrom. Aceasta e o misiune de bombardament. Deocamdată m'a culcămurat cifra de 365 misiuni, care înseamnă în ore de zbor circa 2960! Iar cele 9 avioane doborâte știți ce reprezintă? Că de 9 ori inamicul care a încercat să-l doboare, s-a plătit scump înzdrăveala. A ieși învingător în nouă lupte aeriene, doborând pe atâtea, pentru un bombardier, este un lucru extraordinar. Căci grecul bîlnilor nu este înzestrat cu viteză, manevrabilitate și posibilitățile de manevră ale unui vânător.

Câte nenumerate întâmplări aeriene umplu viața de toate zilele a telegrafistilor de bord!

De pildă, maestrul Uscatu Gheorghe îmi povestește cum a slăbit odată, în prima campanie, două Rata rusești.

Ală dată, în a doua campanie, a trecut prin adevărate vârturi roșii, elci o schiză de a.c.a. a rudă mînerul manetei de gaze a avionului, astfel că pilotul a trebuit să vină la sterșire pe motoarele în plin!

Odată norocul l-a fost așa de mare, încât, echipajul-l-a avut un proiectil de tun strălucind rezervorul de benzină și pe cel de ulei, glurinda-le, fără ea benzină, — pare-ar ar fi fost apă! — să se aprindă, și echipajul să scape de la o moarte sigură.

Ală dată l-a înghețat cadrul aparaturii de radio, și gîmentele de orientare care le dădea, în loc să-l ducă acasă, îl mîna pe totu spre răsărit. Apa că s'au rălăcit bine de tot când nu prime de veste și s'au făcut Boboteaza pe un câmp înghețat.

Pe Ganeș Theodor, alai maestrul telegrafist al grupului, l-am întâlnit cu așezare să-mi destăinuiească împrejurările. Are cele mai multe misiuni de război pe Ju 88 : 1091, și este din această pricină greu de găsit liber. Când l-am prins în sfârșit, m'a povestit cum a scăpat odată de opt Lagyuri rusești.

Vălkovici, cu lăstău, se țineau smi de el. Dăru, avionul nu se lăsa de loc și echipajul reuși să doboare un vânător inamic și să ajungă bea-făr în liniile noastre, fără măcar o zgîrțitură de glon!

Bătăuțu acesta modest scîlpa o vorbă din care am dedus că a fost

clăit prin ordi de zi pe Corpul Aerian pentru această și alte nenumerate ispești, între cari și pentru opt mîinii de bombardament la Stalin-grad.

Maistrul radiotelegrafist Iordache Constantin, pare să fi fost încrezător de vînătoarea inamică care mult, dar și norocul l-a țînt, căci echipajul lui a doborât patru avioane inamice. Cetece îmi povestește că l-a impresionat pe el mai mult, a fost o ruptură în glasul avionului de circa un me/ra, făcută de un proiectil de tun. Când s'u sterzau cu spîrtura aceea, mecanicii și-au făcut cruce. Nu le venia să creadă ochilor mîinene cu un avion să poată suporta o lovitură atât de gravă, fără să se prăbușească.

Ală amintire de neuitat este pentru Iordache o misiune în care, după un atac disperat al vînătoarei inamice, primir' un capriciu curios s'au învînat comenziile avionului lui. Bîtuțu pilot era bîmăcit: ca să pîce, trebuia să tragă mîna în bură, ca să urce, trebuia s'o împingă! Vă puteți închipui ce înseamnă pentru un pilot căruia l-au intrat în reflex mîncările comenziilor, să se trîncească cu ele învînat! Dăgaur că emoția a cuprins întreg echipajul, dar totul se sfîrși o bine.

În sfârșit, cu emoțiile unei lăterări în plină noaptea, fără instalații speciale de balizaj a terenului și fără construcția caracteristică a stornului de noaptea, — maestrul Iordache încheie, deocamdată, povestirea amintirilor sale.

Pe serg. Betadea Edouard, un tîmăr plîpînd și sfîos, dar un posesitor mîmănat, l-am lăsat intenționat la urmă, pentru că pare să întru-nească toate calitățile unui zburător perfect. Cu amintirile lui am putea scrie o carte. Încercînd cu Odessa pe care a vizitat-o spre a vedea efectul bombardamentului" lui, cu Stalin-gradul, deasupra căruia a executat 34 misiuni sub un a.c.a. infernal, cu emoțiile unui zbor de 360 km. avînd un motor oprit, — toate sunt pagini de epopee modernă.

Și tot el a fost acela care a auzit, fiind în mîinane îndepărtate, pe o vreme aburită de ceață, răsunînd clar în casă, ultimul mesaj al regimentului cîpitan Geta Antonescu:

— „Nu găsim obiectivul! Ne întorcem la bază!”, pentru că nave aeriană să nu mai revină nicodată...

Actualne cîtorve radiotelegrafisti arătate aici pe scurt sunt doar o fărîmă din viața lor lăstărică, plină de peripeții, cîtorve oricît se-am cîmîi noi, nu le putem da viața inten-tă pe care zburătorii de toate categoriile o trăiesc acolo, pe front.

LA ST. JOC. CORNELIU STAN (OMP)

ARIPI ROMANEȘTI

Director: Comandor aviator
AL. DEMETRESCU

• ORGANUL OFICIAL DE
PROPAGANDĂ AL SUBSECRETA-
RIATULUI DE STAT AL AERULUI

• CEA MAI BUNĂ, CEA MAI
IEFTINĂ ȘI CEA MAI CÎȘTIA
REVISTA ILUSTRATĂ,
MONTAJUL ȘI TIPARUL LA FOTO-
ROTOGRAVURĂ (TIEFDRUCK)

• PUBLICAȚIILE EVENIMEN-
TELE LEGATE DE PROGRESUL
SEBORULUI OMENESC

• PAGINI SPECIALE ÎNCHÊ-
NATE AERONAUTICII NOASTRE
DE RĂZBOI

• PAGINI REZERVATE AVIA-
ȚIIEI ÎNTERETULUI

• PAGINI DE ARTĂ, LITERA-
TURĂ ȘI TEATRU

Prim redactor:
LADMISS ANDREESCU

Redactor artistic:
G I O N

• REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI, 56, SARINDAR Nr.
9, ET. I. TELEFON: 3.46.38. CONT
CIC: 1334 BUCUREȘTI, REGIS-
TRUL COMERCIAL Nr. 1731/1942
BUCUREȘTI, REGISTRUL PUBLI-
CAȚIILOR PERIODICE Nr. 74/942,
TRIBUNALUL ILDOV

• ABRONAMENTUL ANUAL: LEI
2000, DE SPRÎJIN LEI 5000, O.
NORIFIC LEI 10.000. PENTRU
SEURATORI, STUDENTE, ELEVI,
FUNCTIONARI, MILITARI, MUN-
CITORI ȘI PLUGARI LEI 460

ABRONAMENTELE SE ACHEITA ANTI-
CIPAT. LA EXPIRARE, REVISTA NU
SE MAI RECHETE ABRONATULUI
DACA ABRONAMENTUL PE ANUL UR-
MATOR NU A FOST ACHEITAT ÎN
TIMP UTIL

• PAGINILE DE PUBLICITATE
DUPA TARIF

• UN EXEMPLAR LEI 20

NUMERUL TEHN. UN EXEMPLAR
PREȚUL DOBLU

• DIFUZAREA REVISTEI ÎN
TOATĂ ȚARA SE FACE PRIN:

J I N T E R P R E S S

S. A. I.

56, GOGU CANTACUZINO Nr.
38, BUCUREȘTI, TELEFON 1.15.30
CONT CIC 6871 BUCUREȘTI

Adrianușu lui Ștefanuș, unul din băieții noștri eroici din vânătoare.

Pe un aerodrom de la mare
(În apropierea Gălbenei)

Avionul și echipajul lui de Val, Hălăbău
(S. M. P.)

Avionul de luptă Hălăbău (S. M. P.)

Avionul „An
et al.” unul
din băieții
noștri eroici
din vânătoare

③ 67/9

Trat wädert: 48. av. Subretilon,
S-L. av. Milt ion p Cpt. av.
Castellan C.

670
G. R. R. R.

Un avion de noial leuit din pân de giumatele și
mâijate dăpmane, c'u infers infers rîstoria la
beu (S.M. P. — Sîmîta)

Cuget este gras de ovine. Stare vândută.
candace oborât formatul rate spre obiectiv
(E.M.P. — Stare P.)

Alimentarea orfanilor de ciuit cu muls
de vacă (S.M.P.)

Simonești, mai întâi A. A. și
mai pe urmă Iorgu (S.M.P.)

„Găsiți aici gata de bălămpire a
se revine pe locușii. (S.M.P.)

ADJUTANTUL AVIATOR

Costică Lungulescu

Făcuse pe purta în brațele-i vâjnoase toată trîncia romînilor, în suflet toată arderea luptătorului, și în ochi toată nostalgia cerului ce l-a fost cîrîre scumpă...

Cîștiga inimile cu o vorbă și nu-ți trebuiau nici mînuțe pentru a-ți-l considera prieten. Făptura lui mare ascundea o inimă nu mai puțin mare și țîo devotată ca o pagină albă prîsîr'o simplă strîngere de mîna.

L-au cunoscut odată cu intrarea mea în Grup și a devotat pentru mine, ca și pentru toți ceilalți camarazi, întrușoparea volniciei cu dăruirea, exemplul viu al camaradului în adevîrata esență a expresiei:

« Oare cine nu l-a îndrăgit pe Costică ?

Oricînd pe buze cu o glumă, ochii lui aveau veghe scripștea optimismului sînit, pe care-l risipesa în jurul, mîlîpîind pe oricine avea de-a- face cu el.

Acceasta ar fi icona celui care a fost până mai ești Costică Lungulescu, iconă prea imperfectă pentru a o glîndi toate rețele calității ce se armonizau în acest fel al Ochiului.

...Și alături de prietenul Costică de pe pămînt, răsare și mai uriaș, făptura Adjutantului aviator Lungulescu Constantin, așurătorul îndrăgostit de aripă și cer, luptătorul vîlăbăurilor, pe care faptele l-au trecut de mult în rîndul Eroilor aerului românesc.

Ființa lui mare și volnică se făcea una cu G-ul lui drag, atunci cînd legîndu-și centurile parasutei, pornea, rîdînd de bucurie, în zădărnice.

Plecînd cîd el în cerul său patrală, te simțezi, parcă mai tare, mai pînăbricat. Disprețul lui față de moarte nu era o vorbă goală, dovîdîndu-se prin fapte pe cari, mai ales accei ce le-au trîsit alături de el, nu le vor uita niciodată.

Adesea, noi cei mai proaspeți în Grup, stăteam mulți de, admirînd cînd, el sau unul dintre „cei vechi”, povestea „una” de pe Mîna, sau de pe la Stalingrad și din care scotea în relief doar partea veselă, vitejia glîndînd-o noi din scripștea ochilor povestitorului.

Avea Costică expresie lui cu care ne familiarizarem și nimeni nu se pricepea ca el să dea unei simple povestiri o notă de ilaritate sîmțoasă.

Înba viața și o primă așă cum i se oferea, cu filozofia senină a boemăist. În jurul unui pejar de vin, amestecarea era mai alta cînd particula și Costică. Între altele „Nană, nană...” cîntat cu neîntrecută mîiestrie de el, te oferea un moment de transportare în lumea cîntului.

...Și de cîte ori, în vîltoarea luptelor aeriene, nu glînda Costică potolînd să hănească o glumă la Radio „una de-a lui”, care făcea să-ți înverzescă ochii încrîncîți în crîmbul vizorului.

Cerurile cîntîndu-și ale stelelor rusești l-au fost, trei ani druzîndu-și prezente cu glorie și sa de putine ori, beaful lui vîltoare a desprins de pe firmamentul lor, cîte o stea roșie, pentru a o înfige neputîncioasă în glie...

Nouăsprezece victorii a înscris în palmaresul faptelor sale, și rînd pe rînd s'au înscris pe pieptul lui lat, dovezile lor:

Virtutea Aeronautică clasa Crocea de Aur, Virtutea Aeronautică clasa Cavalier, Virtutea Militară, Crocea de Fer, Virtutea Aeronautică clasa Ofiter, etc., etc., se îngîhirîndu-și una cîte una în cununa laurilor pe care Patria recunoșcătoare l-a închinat.

Dragă Costică, prin disparția ta ai lăsat în sufletele noastre un gol pe care nimeni și nuicînd, nu-l va umple.

Locșorul tău tăcînd pe care ființa te l-a ocupat în noi, va rămîne numai al tău.

Ne sînt ochii înlîncîmiți, dar nu plîngem. Pentru asta ar trebui să fim prea slabi.

S'apoi, tu nu ești dintre aceia care se plîng...; ți s'au înscris aripile ce le-ai purtat alături, dar asta noi n'o numim moarte.

De-acolo din înaltul cerului românesc, înainte de a te înfrîși cu glia, ai mai tras încă o linie pe rîboșul faptelor tale, în cea de a 176-a misiune...

...Și sunt sigur, că atunci cînd uriaș ți-a pus stăvilă elucului, ochii tăi buni se mai privit încă odată nemîngînitărea cerului, și mai răbîbit și ai mai roșit vorbea ta: „Nu-i eleganți...”

Azi, cînd Comandantul a anunțat în fața frontului moartea Adjutantului aviator rez. Lungulescu Constantin, am cîntat în glasul și în ochii dînsului acea strîlucire înecurată pe care o are pasărea cînd li cade un pui din cuib. Și cred că niciodată nu ne-am sîmțit mai la tens legați unui de altul, cînd în accei moment cîntăm...

Mîine o nouă zi va începe...

Și viața noastră va continua pe făgașul ei obișnuit, între mîmîmî accei jocuri, accei mîmî distracții, accei glume. Doar făptura mare a lui Costică nu ne va opri privirile.

...Și mulți vreme încă, în înscîrî, cînd, gata de plecare spre cîntăronieri, vom auzi puerul nostru G-u înscîrît, ne vom întîreba, cu tăcînd speranță în inimă: „Oare n'o e Costică?”

Adj. stg. av. BĂLAN V. EMIL

M. S. REGELE MIHAIL

rețea aviației noastre de război, avântul
stăvilit, eroismul ei se desprind, într'un
de blăniță, din gândul că Regele nostru,
le far, reprezintă chintesența a tot ce are
bun, mai nobil Neamul nostru. Adănc ca-
ștor al sberului și al sufletului sberătoresc,
Regele Mihail a fost dintru început imbold
ru bravii apărători ai cerului românesc.
Aic copil M. S. Regele s'a familiarizat cu
le azurului românesc, cu tot ceace repre-
tăhnicitate în materie de sber, cu la-
ga forță de realizare a aripilor noastre
aci, în preajma zilei aviației (20 Iulie),
va instanțase din viața de sberător a
Iubitului nostru Rege.

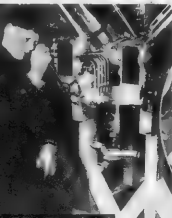
M. S. Regele Iulian pe oasul din brantă nostri
sberători (S M P)

64/11

989

Avion 7 al la Ploiești, primul oară în coră
sber de sber.

La a valtoare de utilitate asfătoasă,
le actele război (S M P)

CURSURI DE AVIAȚIE

ȘI AEROMODELE PENTRU PROFESORII 'SECUNDARI

Comandanul Tineretului Aviației Române (T.A.R.) din subsecretariatul de stat a aerului, în acord cu ministerul cultelor naționale, organizează în com. Cernalea-Dolj, două cursuri de cunoaștere aeronautică pentru profesorii secundari din țară.

Seria I-a 17 Iulie — 13 August 1944 pentru profesorii de fizică-chimie și matematică.

Seria II-a 14 August — 13 Septembrie 1944 (curs de aeromodele) pentru profesori și maeștri de desen și artă manuală.

Participanții beneficiază de transport, cazare și hrană gratuite primind și o indemnizație specială de 500 lei pe zi.

Instruirea la cursuri se va face teoretic la Comandanatul T. A. R., comuna Cernalea-Dolj, precuândându-se: numele și prenumele profesorului, specialitatea, școala, gaza de înlocuire și adresa exactă la care i se va trimite actul de participare și lista de drum.

Nu se vor putea înscrie profesorii și maeștrii care au absolvit aceste cursuri în ani trecuți.

Din profesorii din primele serii vor sosi în Căsova, luni 17 Iulie 1944, iar cei din seria II-a marșului 16 August 1944. La Căsova se vor prezenta la Aviodubul Olteanu, str. Unirii 65, de unde vor fi transportați în cantonament.

Activitatea desfășurată la aceste cursuri se consideră unul din război.

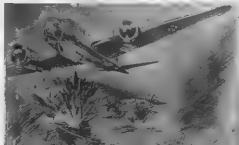

Alina la aer. de Bogdan A. și Ion N. Tălcășan, București.

Lufta aeromodelă de Iulia Maria, aeri 14, Iași.

Lufta aeromodelă de Iulia Maria, aeri 14, Iași.

CIRCULAȚIA IDEII AVIATICE

Deciderea Școlilor de Sbor ale Tineretului Avia-
tic Român cu și concursurile de Aeromodele care-a
programate de T. A. R., pentru actualul sezon, au avut darul
să entuziasmeze pe tinerii noștri ucenici ai meșteșugului
măcinat al lui Icar.

Aerodromurile tinereții sunt pline de vole bună —
de copii care-și fac din sbor pasiunea de anii, înfapti-
rile de mâine.

Ideia aviatice este din nou în mare circulație.

Multe discutații.

Iată, de ce, în rândurile noastre de scriitori, vorbim
tocmai despre câteva aspecte ale acestei idei.

Despre aspectele în care se reflectă această curată
pasiune a Tineretului Român.

Ce este sborul? La ce folosește el?

— Iată, două întrebări cu mult înțeles de eveni-
mente.

Cine nu știe astăzi ce-i acela sborul!

Acțiune victorioasă a omului asupra spațiilor cărora le-a
redat prin acțiune meșteșugul propriu, distanțele.

Via de vracuri a omului care înalță și după stăpâ-
nirea omului — vracul nostru aduce contemporanității
marea mândrie de-a înălța prin acțiune, de-a-l realiza prin
rui și acți de rui de aparate de sbor care, la coara de
față, străbat văzduhul.

Sborul este o frântură din minunățiile Cerului.

O frântură pentru care omul are a lăsa în urmă alături de
mult — dar care astăzi este pus tocmai în serviciul ac-
teia omului.

Sborul însă mai este poezie, dragoste de orient, de
neîmplinire a omului ceresc.

El este legătura materializată între pământul nostru
noastră obiect de fiecare minut și dumnezeiasca poveste
de discurs de viața cea de toate zilele.

Sborul folosește în scopuri tino omului.

Măine — când în locul tipurilor prevăzute cu ar-
meament, muniții și aparatură de război, avioanele
vor prezenta mijloacele cele mai ideale și rapide de trans-
port — vor revoluționa multe domenii de activitate om-
nească, se vor crea chiar domenii noi.

Și, acestea toate vor fi cu puțință deosebite — sborul
— ideea sborului — atinge domeniul cel mai mare de inte-
resant, dar și variat.

El este la fel de interesant din punct de vedere teh-
nic pur ca și din punctul de vedere sportiv. Practic ori
zămblim — poezie până la oă — sborul este la fel de
cavitar, de sfidător.

Din punct de vedere tehnic, sborul interesează prin
acțiunea cel, spiritul omului creștin aparate din ce în ce
mai perfecte, mai sigure.

Munca lor înseamnă biruință.

Biruința omului asupra naturii.

Practic aviația interesează prin asigurarea legături-
lor, asigurare care poate fi folosită pe plan civil — legă-
turi comerciale, industriale, propagandistice, sportive,
etc. — cum, desigur, poate fi folosită — și aceasta
cu mai ale nervoase a democrației, vremurile de astăzi
orându-se în lădănașul acest rol — și din punct de vedere
militar.

Iată, de ce — amintind doar în treacăt domeniile
atase de ideea aviatice, și trebuie la cele de sus să mai
adăugăm industria proprie mai a aviației — ne dăm
seama de ce se bucură de atât de mare circulație.

Se faptul teoretic cu atât mai mult să fie vădit, cu
cât ideea aviatice a cucerit înțelegerea omului — în-
țeleg din mijlocul cărora vor poră mână viitorii și ai sbo-
rului.

STABILIREA UNUI NOU RECORD NAȚIONAL
DE DURATĂ LA SBORUL FĂRĂ MOTOR!...

S'a scris mult/și, desigur, se va scrie și mai mult —
peste timp — despre sborul fără motor.

Despre poezia lui...

Despre poezia nerilor străbătută lin de planorul co-
dus cu dragoste, dar și cu poezie de stăruire.

Poate măiestrie și-au închinat rândurile acestui via —
sema din împărăția amorului, din meșteșugul tăgerilor.

Via încă pe care nu-l poate realiza decât tinind cu
mână bună, cu trup sănătos, cu voce bună.

Viaul sborului fără motor!...

Căp dintr-un noi n'au înțeles sau au înțeles încă să
perim peste deal, peste drum — în sbor — cu minu-
zată poezie, care-i planorul!

Căp, însă, ne-am dat seama că orice lucru are și un
revers mai puțin de vădit!

Și sborul cu motor are un astfel de revers la medalia
poetilor noștri.

Este perseverența!

Perseverența celui ce vrea să stăpânească văzduhul
„cine-l” cerul cu avionul fără de motor!

Dar odată limitată și această încercare, tinereții
planorului i se deschide poarta de baun a sborului.

El va cunoaște sentimentul învingătorului.

Scutimint interis omului de rând.

Și — acesta a și fost scopul rândurilor de față — noi
avem un învingător.

Este instructorul Gheorghe Brănescu dela o școală
de sbor fără motor a T. A. R.-ului.

Într-o zi, zilele trecute când — așa cum se în-
tâmplă acum — așirile de război se încredinșau, se întrecu-
au unde herțiene pentru a străbate cât mai repede spațiul.

Pentru a se lăsa interceptate de cel mai periferic punct de
pe pământ — dela un modest post de emisie; minuat
aranșat, undeva în peșagul stăruit de munți, se trans-
misese armatelor mesajul:

— Atențiune, atențiune!... Tineretul Avia-
tic! Aici T. A. R., T. A. R. Mesajul către toate șco-
lele noastre. Către toate școlile T. A. R.

— Instructorul de sbor Brănescu Gh. a doborât re-
cordul național de durată, sborând cu planorul Salaman-
dra douăzeci ore și douăzeci și patru minute!

— Școala de unde a pornit Instructorul Brănescu a-
dresat un valid laudă conștient de sbor — care, pe
alte terenuri, la ora aceasta se pregătesc să doborâie acest
război.

— Atențiune, atențiune!...

Doileze de ore și douăzeci și patru de minute!...

Acelo sus — sus între cer și pământ, între noi cei de-a
fără de lutul și gresia și erod...

Acelo, singur!

Dăc, pînă de voiață — Instructorul Gh. Brănescu
și-a învins mai întâia eșecul.

Și a găsit din comoditatea cotidiană.

Prin ideea de aperi — dar mai ales prin dragostea de
sbor, el a învins.

Odată pornit, el a stăpânit planorului a învins norii.
cerul!

Brănescu Gh. este un tânăr învingător!

Un tânăr care face cinste sborurilor noastre mici —
sborurilor din mijlocul cărora măine — la sermăul dat
de Patrie — se vor alina eșecurile masive ale război-
rice.

Ale celor ce din masă și-au făcut armă.

Ale celor — mai ales — care stăpânesc cerul — a-
și lința acupă a Neamului Românesc.

EUGENTU V. HARALAMBIE

SBOR SI SPORT

la polie de pregătire profesională a tineretului nostru, planulul este mijlocul cel mai convenabil dezvoltării lacuțiilor fizice și morale ale tinerilor de mână.

Sezai pe folea carucii, de aer, pianonul — după stăruin-
 are pe lină moale, — abia mi s-a dat ocazia să evaluiez, me înclinându-
 în aer înfiorat sub soare și plin de poezie. Pianonul meu astfel cal-
 dat bun și cald al pământului măcui de a grăbiți. Instrucția aviată
 propriu zise obiectivul elevilor cu aburul, formându-le apoi singi
 echilibrului în aer de care ve avea nevoie mai târziu, pe entru
 de război, de la care se de transport. În același timp, pianonul
 devolui și locușii sufletei în liniste. Seta cadru, formându-
 singi răspundei și dându-le autoritatea propriei lor personalități.

În afara de necesitățile de instrucție practică pe care le dovedeau planorul, al zile și un element important de transport aerian, fiindcă planorul greu a fost utilizat pe o scară largă în debarcările de trupe și material din 1940 în acest război, fiindcă în ajutoarea germani din Creta, sau în ocuparea insulelor din Marea Egee și, deocamdată, în urmă, de embela periculo pe frontul insular înfruntat al zile de planor greu pe îl înlocuită și transportat, pe care așezat, utilizat cu armament sau carburant. În fața aceste, oamenii și materialul transportat, pot atinge în condiții excelente și pe loc debarcament, reședință hotelului și servicii concentrat într-un singur centru de eloc.

Pentru viitorul foarte apropiat, planoul va deveni unul din elementele cele mai importante ale economiei noastre de pace, stabilindu-se și realizându-se chiar înverșinări de planșare care pot rezolva problema deșeurilor și a călăriei aeriene într-un chip de cea mai mare încredințare pentru omnia.

Pentru literatură care se îndreaptă cu dragoste spre disciplină
neul a thoraxului, planșorul este o adăscărie joasă a lupului și a
a (tăbăcilor). Dincolo de perspectivea călătoriei mai sus, planșorul
care se învârtă în aer liber și în cadrul naturii, înseamnă, pentru
literă plerofor, poezia ideală, stăruind de-a noul a disciplină literă
și apăsând, dând un impuls cu totul deosebit energiei literă și morale
a înțelegerii noastre. Timpul pe care ne-am strădui să îl clădim
forțe vitale a înțelegerii.

AVIAȚIA, MIJLOC DE PREGĂTIRE A TINERETULUI

Viktorul unei Națiuni e indoielului legat de pregătirea lăun-
tului. De aceea pe care va fi învâțat el de existența sa, în
deu colectivității naționale. Și, mai ales, de posibilitățile de re-
tenție, organizare și cunoaștere ale acestui lăunet, atunci când
pus în fața unei conjuncturi speciale geo-politice, care e cazul
nostru.

Permanență amănunțită, fizic și spiritual, a li coexistență de ve-
rile alese ale stăruinței înconjurătoare, surse obligate a prag-
matismului, generații parca care prezentează conștient și unii con-
știențe naționale și posibilitățile fizice de asigurare ale viitorului, p-
recizările bolilor, și conștientizarea principiilor raționale de salu-

Accesul liber la informații este, de asemenea, în această alternativă pe dezvoltarea spiritului critic și necesitatea formării fizice a tineretului.

laltă de unde începe valul uriez al aviziei. Al acelei forțe
marte în timp de război, regăsită de energi și resurse
în timp de pace.

Al armei creatoare de destin, — aviația fiind una din cele mai serioase acțiuni educative. Detorii acestui fapt, desigur, pot fi o serie de acțiuni pre-aviatice în rândurile tineretului, care să se desfășoare sub auspiciile T.A.R.

[illegible]

Într-adevăr, apoi, în acel „interfesso” având pe care-l reprezintă planoritură, se crează pe planul sîmboră și necesități în colectivitate, organizații pe plan național, se comită în din plina epulă de necesară și abstrucții și după primele evoluții se are în simle voiaj de frumusețea incomparabilă a furtunului și de definență, în epulă mîndră, în marele caracterelor și creațiilor conținut de dimensiuni și coeziunii lor.

Se formează celulele viguroase de care țara are nevoie și în timp de pace și în vreme de război.

Interes în aviația propriu zisă, apoi, coincide cu pregătirea specială a interesului pentru o misiune dublă, — folositoare a lui, cât și Nației.

Fundul accentul pe formarea sufletescă, fizică, intelectuală, națională, profesională și cetățenească, viața practică ca ideal mijloc de prescripție a ființei.

DHEORGHE I. DHEORGHE

AVIAȚIA PASIUNEA TINERETULUI

Aviația a devenit astăzi o problemă care preocupă tot tânărul. Școlile de aviație dăruiesc acestuia cu plăcere prin labirintul lor activitate și prin născutul tot mai mare de interes și entuziasm și perseverență avuiesc neobosite ca să poată spune într-o zi: — „am zburat!”.

Aeromaniacul străge la ea prin căminul său de altă zi spiritul de joacă pe care îl cere.

Tinerii străluciți și viteji, găsesc în aviație o meserie pasională care nu li se supune decât după multă muncă și curaj. Ei nu învață aici numai o meserie prin care pot fi folositori societății, ci un oraș. Învață să respecte jefele învingătorilor și se pregătesc la nevoie să se jertfească alături.

Tânărul aviației este plin de spirit marș prin aviației lor învătă tot ce știți este perfect realizat și pus la purș și tot echipamentul de altă care de multe ori au plăș cu viața cunoștințe nouă înșușă.

Exemplul aviației care pe pragul morții a izbucnit să spună celor veniți să-i salveze „apuneți vitejilor plăși să încheie conștient munci când se prăbușesc”, fapt care împiedică aparatul să le fac, este edificator.

Astăzi jefele de laol aceste nu se mai cer. Aviația s'a ridicat din laol începutului și ea oferă omenității un mijloc practic de locomotivă, de transport și cea mai puternică armă de război.

În luptă pentru cucerirea cerului, țara noastră a avut o însemnată contribuție. Este dator să pomenească numele bărbierului Iosif Văle, al lui Aurel Vlaicu sau Mircea Zărnescu, ca și vaden că preocuparea aviației n'a fost deloc începutul înșușă. Nașterea noștră și dacă în vamașă lăbură de după marea război mișcarea aeromaniacă n'a fost prea dezvoltată, în schimb în ultimul timp o înșușă nouă a cuprins întreaga mișcare aviației din România. Aviația, școlile de zbor cu motor și planorism sunt astăzi sub Comandamentul Tineretului Aviației Române, care are grija să învețe țară de plăși din tineretului țării. Tinerii aceste veniți din toate colțurile țării, activează din plin, învătă tot ce leviți instructorii cunosc despre avion și înșușă la, pregătându-se pentru ziua când vor putea înfrânge țările albeștre ale cerului și vor loți, înșușă, în șirșă căpășă pentru progresul conștient al aviației și pentru propășirea sau apărarea țării în care s'au născut.

I. F.

AVIAȚIA, FORMĂ DE ENERGIE

Aviația nu este numai o școală de tehnică a zborului; ea este și o disciplină spirituală de o deșinătate cu toată deșinătatea, fiindcă în mijlocul școlilor de zbor se formează un tineret valoros, atât pentru armată cât și pentru societate.

Aviația aduce o pedagogie nouă; tinerii care se îndrumază pe călăra vîndușului primind o educație completă, formându-și trupul și dezvoltându-și facultățile psihice. În școlile de aviație, cu sau fără motor, se aștegă caracterul ferm și optimist al tineretului nostru de cunvăm avea astăzi nevoie pentru apărarea țării și promovarea culturii și a valorilor spirituale ale acestor brav popor.

Relul tineretului în viața țării este de oca mai mare importanță, deoarece de el depinde și conservarea unor tradiții scurpe și garantarea unor dezvoltări necesare prin toate raporturile ale vitejii noastre naționale. În școlile de tineret ale aviației se ține stăruia locului de aceste norme de superioritate ale înșușă; tineretul care se ridică pe călăra vîndușului, ca să-și așale ochii și sufletul în nemărginitul aerului, obținând odată cu brevetul de zbor și brevetul său de energie morală.

Tineretul Școlilor de Aviație devine și un element important al progresului și o forță a civilizației care este vie, activă, astăzi timp cât este împoșabil, îndărăteală, susținută de elanul creator. Tineretul nostru este astăzi de dotat, înșușă în efortul de progres și ordine al omenirii, tineretul acesta brav care poartă în cerul ochilor imagines vie, prezența unei Români restaurată în vechile fruntare, constituie rezervorul de credință și de voință al energiei noastre naționale.

Aviația este una din formele cele mai impunătoare ale acestei energii naționale și cerul Patriei are nevoie de acripi multe și puternice, care să-i apere și să ne salveze dreptul la soare, la viață... Mășine nobili, mășine plină de bărbăție, mășine grea, dar fermecătoare, mășine care nu poate reveni decât înșușă biruitoare a zburătorilor noștri, de pe front sau din școlile de pregătire preavășă. Acolo, în inima caldă a frontului sau pe povârșul dăru, al Școlilor de zbor fără motor, fără și copiii neamului nostru la înșușă sufletul și trupul, pregătind cadrele vitejii noastre naționale de mâine.

B.

Slurătorii noștri văscuți de gion

General Comandant Ștefan Iosice

Bogdănel, copilul
mănuș înțiat de
copilul american

Cpt. leg. Mărdășescu

Cpt. av. Șt. Popescu - Căpitanul
războiului

Șt. av. Măntănuș de la
aer

Șt. av. Chifolea R. de la
bombardament

Adl. av. Biliță de la
luptă

Șt. av. Enache de la
război